

## TEVBE SÛRESİ

1. Bu âyetler, kendileriyle antlaşma yaptığınız, fakat antlaşmayı bozan müşriklere, Allah ve Resulünden bir ultiमतodur (son bir ihtardır).
2. Ey müşrikler! Haydi, yeryüzünde dört ay daha serbestçe dolaşın. Bilin ki, siz Allah'ı aciz bırakamazsınız. Allah ise, inkârcıları rezil edecektir.
3. Bir de bu uyarı, Haccı Ekber gününde, Allah ve Resulünden insanlara bir duyurudur. Şüphesiz yok ki, Allah ve Resulü, müşrikleri himaye etmekten, artık katiyyen uzaktır. Eğer küfürden ve antlaşmayı bozmaktan tevbe edip dönerseniz, bu sizin için daha hayırlıdır. Eğer yine yüz çevirirseniz, bilin ki Allah'ı güçsüz bırakamazsınız. Resulüm! İnkâr edenlere, can yakıcı bir azâb olduğunu müjdele.
4. Ancak, kendileriyle antlaşma yaptığınız müşriklerden, size olan sözlerinde hiçbir eksiklik yapmamış ve sizin aleyhinize hiçbir kimseye yardımda bulunmamış olanlar, bunun dışındadır. O halde, siz de onlarla olan antlaşmayı, süresi bitinceye kadar yerine getirin. Gerçekten Allah, haksızlıktan sakınanları sever.
5. Haram aylar çıkınca, halâ barışa yanaşmıyor ve saldırılarına devam ediyorsa, o müşrikleri nerede bulursanız öldürün. Onları, esir olarak yakalayıp hapsedin ve bütün giriş-çıkış yerlerini tutun. Eğer; tevbe ederler, namazı kılarlar ve zekâtı verirlerse, onlara dokunmayın ve yollarını serbest bırakın. Şüphesiz Allah, çok bağışlayan ve çok merhamet edendir.
6. Resulüm! Eğer kendilerine hücum emredilen müşriklerden biri, senden sığınma hakkı isterse, ona sığınma hakkı ver. Böylece, Allah'ın kelâmını dinleyip anlasın. Sonra onu, güven içinde bulunacağı yere selâmetle ulaştır. İşte bu müsamaha, onların bilmeyen bir topluluk olmalarından dolayıdır.
7. O müşriklerin, Allah ve Resulü yanında nasıl bir sözü olabilir ki? Çünkü onlar, verdikleri sözden dönüyorlar. Ancak, Mescid-i Haram yanında antlaşma yaptıklarınız, bunun dışındadır. O halde, bunlar size dürüst davrandıkça, siz de onlara dürüst davranın. Çünkü Allah, sözünde duranları sever.
8. Onların nasıl bir sözü olabilir ki? Onlar, size karşı galip gelirlerse, sizinle ilgili hiçbir yemin ve antlaşma tanımazlar. Sizi ağızlarıyla hoşnut ederler, fakat kalpleri buna karşıdır. Zaten, onların çoğu fâsıktır.
9. Onlar, Allah'ın âyetlerini az bir değer karşılığında satıp, halkı zorla O'nun yolundan alıkoydular. Gerçekten, onların yaptıkları ne kadar kötüdür!
10. Onlar, bir mü'min hakkında, ne bir yemin ve ne de bir antlaşma gözetirler. İşte, sınırı aşanlar bunlardır.
11. Bununla beraber; tevbe ederler, namazı kılarlar ve zekâtı verirlerse, o zaman, dinde sizin kardeşleriniz olurlar. İşte Biz, bilen bir topluluğa, âyetleri böyle ayrıntılı olarak açıklıyoruz.

12. Eğer antlaşma yaptıktan sonra, yeminlerini bozarlar ve dininize saldırırlarsa, o küfür önderlerini hemen öldürün. Çünkü onlar, yemin tanımayan adamlardır. Böyle yaparsanız, umulur ki, onlara tabi olanlar da vazgeçerler.
13. Ey Mü'minler! Yeminlerini bozan, peygamberi Mekke'den çıkarmaya çalışan ve size karşı ilk saldırıyı başlatan bir kavimle savaşmaz mısınız? Yoksa onlardan korkuyor musunuz? Eğer, gerçekten inanmış kimselerseniz, Allah, kendisinden korkmanıza daha çok hak sahibidir.
14. Onlarla savaşın ki, Allah sizin ellerinizle onları cezalandırıp rezil etsin, sizi onlara üstün kılsın ve mü'minlerin gönüllerini huzura kavuştursun.
15. Ve kalplerindeki öfkeyi gidersin. Allah, dilediğinin tevbesini kabul eder. O, hakkiyle bilen, yegâne hüküm ve hikmet sahibidir.
16. Ey Mü'minler! Yoksa siz; başıboş bırakılacağınızı, içinizden cihad edenleri ve Allah'tan, Resulünden ve mü'minlerden başkasını sır dostu edinmeyenleri Allah'ın bilmediğini, dolayısıyla yaptıklarınızın mükâfatsız kalacağını mı sandınız? Halbuki Allah, bütün yaptıklarınızdan haberdardır.
17. Müşrikler, kendi küfürlerine bizzat kendileri şahitlik ederlerken, Allah'ın mescitlerini imar etmeleri mümkün değildir. Onların, hayır olarak yaptıkları bütün işler boşa gitmiştir. Cehennemde, sürekli kalacak olanlar da onlardır.
18. Allah'ın mescitlerini ancak; Allah'a ve ahiret gününe iman eden, namazı dosdoğru kılan, zekâtı veren ve yalnız Allah'tan korkan kimseler imar ederler. Umulur ki onlar, doğru yola ulaşmışlardır.
19. Siz, hacılara su dağıtma ve Mescid-i Haram'ı imar etme işiyle, Allah'a ve ahiret gününe iman edip, Allah yolunda cihad edenlerin işini bir mi tutuyorsunuz? Bunlar, Allah katında bir değildir. Allah, zalimler topluluğunu doğru yola ulaştırmaz.
20. İmân edenler, Hicret edenler, Bir de Allah yolunda malları ve canlarıyla savaşanlar, Allah katında daha üstün dereceye sahiptirler. İşte bunlar, dünya ve ahiret saadetine erenlerdir.
21. Rableri onlara; tarafından bir rahmet, hoşnutluk ve içinde tükenmez nimetler bulunan cennetler müjdeler.
22. Orada onlar, sonsuza kadar kalacaklardır. Şüphesiz büyük mükâfat, Allah katındadır.
23. Ey İmân edenler! Eğer babalarınız ve kardeşleriniz, küfrü imana tercih ediyorlarsa, sakın onları dost edinmeyin. Sizden kim onları dost edinirse, işte onlar kendilerine zulmedenlerdir.
24. Resulüm! Hicreti terk edenlere de ki: "Eğer; babalarınız, oğullarınız, kardeşleriniz, eşleriniz, hısım-akrabanız, elde ettiğiniz mallar, durgun gitmesinden korktuğunuz ticaret, hoşlandığınız konutlar, size; Allah'tan, Resulünden ve O'nun yolunda

savaşmaktan daha sevimli ise, artık Allah'ın emri gelinceye kadar bekleyin. Allah, yoldan çıkmış topluluğu doğru yola ulaştırmaz.”

25. Andolsun ki Allah, birçok savaş yerlerinde ve Huneyn gününde size yardım etmiştir. Huneyn gününde, sayınızın fazla oluşu sizi gururlandırdığı için, çokluğunuz size bir fayda sağlamadı. Yeryüzü bütün genişliğine rağmen, size dar geldi. Sonra da, bozularak gerisin geri dönüp gittiniz.
26. Daha sonra Allah, Resulünün ve mü'minlerin üzerine huzur ve güvenini indirerek, görmediğiniz melek ordularını gönderdi de, inkâr edenleri azâba uğrattı. İşte, kâfirlerin cezası budur.
27. Sonra Allah, bu savaşın ardından, yine dilediğinin tevbesini kabul eder. Allah, çok bağışlayan ve çok merhamet edendir.
28. Ey İmân edenler! Müşrikler, ancak birer pisliktir. Onun için onlar, bu seneden (hicri 9. yıldan) sonra, Mescid-i Haram'a yaklaşmasınlar. Eğer onların, Kâbe'yi ziyaretlerinde getirecekleri paranın kesilmesiyle yoksulluğa düşmekten korkarsanız, şunu bilin ki, Allah dilerse, yakında sizi kendi lütfundan zengin kılar. Çünkü Allah; herşeyi bilen, yegâne hüküm ve hikmet sahibidir.
29. Ehli Kitaptan oldukları halde; Allah'a ve ahiret gününe iman etmeyen, Allah'ın ve peygamberinin haram kıldığı şeyleri haram saymayan ve gerçek din olan İslâm'ı kabul etmeyen kimselerle, boyun eğip cizye (vergi) verinceye kadar savaşın.
30. Yahudiler: “Üzeyir, Allah'ın oğludur” dediler. Hıristiyanlar da: “Mesih (İsa) Allah'ın oğludur” dediler. Bu, onların ağızları ile tekrarladıkları cahilce sözleridir. Bununla güya, daha önceki inkâr edenlerin sözlerini taklit ediyorlar. Allah, onları kahretsin. Nasıl da haktan çevriliyor ve yalan uyduruyorlar!
31. Onlar, Allah'ı bırakıp; hahamlarını, rahiplerini ve Meryem oğlu Mesih'i ilâh edindiler. Halbuki bunların da tek olan Allah'tan başkasına kulluk etmemeleri istenmişti. Allah'tan başka hiçbir ilâh yoktur. Allah, bunların ortak koştukları şeylerden uzaktır.
32. Onlar, Allah'ın nurunu ağızlarıyla söndürmek istiyorlar. Halbuki kâfirler hoşlanmasalar da, Allah nurunu mutlaka tamamlayacaktır.
33. O Allah; müşrikler hoşlanmasalar da, kendi dinini bütün dinlere üstün kılmak için peygamberini hidâyet ve hak din ile gönderendir.
34. Ey iman edenler! Hahamlardan ve rahiplerden birçoğu, insanların mallarını haksızlıkla yerler ve onları Allah'ın yolundan uzaklaştırırlar. Altın ve gümüşü biriktirip de, onları Allah yolunda harcamayanlar var ya? İşte onlara, can yakıcı bir azap ile müjdele.
35. O gün, cehennem ateşinde, bu altın ve gümüşler kızdırılarak, onların; alınları, böğürleri ve sırtları dağlanacak. Ve: “İşte bunlar, kendiniz için saklayıp biriktirdiklerinizdir. Artık tadın biriktirdiklerinizin azâbını” denilecek.

- 36.** Gökleri ve yeri yarattığı günden beri, Allah katında, ayların sayısı on ikidir. Bunlardan dördü haram aylardır. İşte bu, en doğru hesaptır. O halde, bu aylarda, kendinize zulmetmeyin. Allah'a ortak koşanlar, sizinle nasıl toplu halde savaşıyorlarsa, siz de onlarla toplu halde savaşın. Bilin ki Allah, kötülükten sakınanlarla beraberdir.
- 37.** Ayların yerlerini değiştirmek, inkârda ileri gitmekten başka bir şey değildir. Çünkü bununla, kâfir olanlar saptırılır. Onlar, haram ayı, bir yıl helâl, bir yıl haram sayarak, haram kılınanların sayısını denk getirip, Allah'ın haram kıldığını helâl yaptılar. Böylece, yaptıkları işin kötülüğü kendilerine süslü gösterildi. Şüphesiz Allah, kâfirler topluluğunu hidâyete erdirmez.
- 38.** Ey iman edenler! Size ne oldu ki, "Allah yolunda toplu halde savaşa çıkın" denildiği zaman, yere çakılıp kaldınız? Yoksa siz, ahireti bırakıp, sadece dünya hayatına mı razı oldunuz? Halbuki bu dünya hayatının faydası, ahiretin yanında pek azdır.
- 39.** Eğer toplu halde savaşa çıkmazsanız, Allah sizi can yakıcı bir azâba uğrattır. Ve yerinize, sizden daha itaatli bir topluluk getirir. Siz O'na, hiçbir zarar veremezsiniz. Allah'ın herşeye gücü yeter.
- 40.** Eğer siz, Resulüme yardım etmezseniz, şüphesiz ki Allah, O'na yardım edecektir. Hani inkâr edenler, kendisini Mekke'den çıkardıklarında, iki kişinin ikincisi olarak, mağarada iken arkadaşına, "Üzülme, Allah bizimle beraberdir" diyordu. Böylece Allah, onun üzerine huzur ve güven indirmiş, onu, sizin görmediğiniz askerlerle desteklemiş ve inkâr edenlerin sözünü alçaltmıştı. Yüce olan, ancak Allah'ın sözüdür. Allah, mutlak üstün, yegâne hüküm ve hikmet sahibidir.
- 41.** Ey Mü'minler! Gerek hafif, gerek ağır olarak (silahlı-silahsız, binekli-yaya, genç-yaşlı hangi halde olursanız olun) hep birlikte savaşa çıkın. Mallarınız ve canlarınızla Allah yolunda savaşın. Eğer bilerseniz, böylesi sizin için daha hayırlıdır.
- 42.** Eğer, yakın bir menfaat ve kolay bir yolculuk olsaydı, onlar elbette sizinle beraber gelirlerdi. Fakat zor aşılacak mesafe, onlara uzak geldi. Bir de onlar, sen Tebük'ten döndüğünde, "Gücümüz yetseydi, biz de sizinle beraber savaşa çıkardık" diye, Allah'a yemin edecekler. Bu suretle, kendilerini helâke sürükleyeceklerdir. Allah, onların yalancı olduklarını biliyor.
- 43.** Habibim! Allah, sana afiyet versin! Doğru söyleyenler iyice belli oluncaya ve sen yalan söyleyenleri bilinceye kadar, onlara niçin izin verdin?
- 44.** Allah'a ve ahiret gününe iman edenler, malları ve canlarıyla savaşma söz konusu olduğunda, senden izin istemezler. Allah, takva sahiplerini çok iyi bilir.
- 45.** Ancak; Allah'a ve ahiret gününe iman etmeyenler, kalpleri şüphede olup kuşkuları içinde bocalayıp duranlar, senden savaşa çıkmamak için izin isterler.

46. Eğer münafıklar, savaşa çıkmak isteselerdi, bunun için hazırlık yaparlardı. Fakat Allah, onların davranışlarını çirkin gördü de, kendilerini korkaklık ve tembellikleri yüzünden, evlerinde alıyordu. Onlara: “Oturun, oturanlarla birlikte” denildi.
47. Eğer onlar, sizinle birlikte savaşa çıksalardı, bozgunculuktan başka katkıları olmazdı. Sizi birbirinize düşürmek için, hemen aranızda sokulurlardı. İcinizde, onları dinleyenler de var. Allah, o zalimleri çok iyi bilir.
48. Gerçekten bunlar, daha önce Uhud savaşında da fitne çıkarmak istemişler ve sana türlü oyunlar çevirmişlerdi. Nihâyet Allah, onların esas niyetlerini sana açıkladı da, onlar istemedikleri halde, Allah’ın sözü üstün geldi.
49. Onlardan kimisi de: “Bana izin ver, beni fitneye düşürme” der. Bilin ki onlar, zaten fitne çukuruna düşmüşlerdir. Hiç şüphesiz cehennem, kâfirleri çepeçevre kuşatıcıdır.
50. Eğer sana bir iyilik gelse, bu durum, hasetlerinden dolayı onları üzer. Eğer sana bir kötülük ulaşsa: “Biz zaten tedbirimizi önceden almıştık” derler ve sevinerek dönüp giderler.
51. De ki: “Bize, Allah’ın yazdığından başkası ulaşmaz. O, bizim Mevlamızdır. Onun için mü’minler, yalnız Allah’a güvenip dayansınlar.”
52. De ki: “Siz bizim hakkımızda, zafer veya şehitlikten başkasını mı bekliyorsunuz? Halbuki biz, Allah’ın size ya kendi katından veya bizim ellerimizle bir azap ulaştırmasını bekliyoruz. Haydi, siz bizim akıbetimizi bekleyin. Şüphesiz, biz de sizinle birlikte feci akıbetinizi bekliyoruz.”
53. Resulüm! Münafıklara de ki: “İster gönüllü verin, ister gönülsüz, sizden asla sadaka kabul edilmeyecektir. Çünkü siz, Allah yolunda cihaddan geri kalarak, yoldan çıkan topluluk oldunuz.”
54. Onların harcamalarındaki kabul edilmeme sebebi; gerçekte Allah’ı ve Resulünü inkâr etmeleri, namaza üşene üşene gelmeleri ve istemeye istemeye sadaka vermeleridir.
55. Habibim! Artık, onların ne malları, ne de evlatları seni imrendirmesin. Çünkü Allah, mal ve evlatlarla kendilerini dünyada azâba çarptırmayı ve kâfir olarak canlarının çıkmasını istiyor.
56. Hiç şüphesiz onlar, sizden olduklarına dair, Allah’a yemin de ederler. Halbuki sizden değillerdir. Fakat onlar, korkak bir topluluktur.
57. Eğer sığınacak bir yer veya barınacak mağaralar yahut girilecek bir delik bulsalardı, yüzlerini çevirip o tarafa doğru koşarlardı.
58. Resulüm! Onlardan kimi de, sadakaların bölüştürülmesi konusunda, sana dil uzatırlar. Bunlardan, kendilerine pay verilirse hoşlanırlar, pay verilmezse kızarlar.
59. Eğer onlar, Allah’ın ve Resulünün kendilerine verdiği şeye razı olup: “Allah bize yeter. Allah ve Resulü yakında bize lütfundan verecektir. Biz sadece Allah’a rağbet edicileriz, ümidimiz hep O’na bağlıdır” deselerdi, kendileri için daha iyi olmaz mıydı?

- 60.** Zekâtlar, Allah'tan bir farz olarak ancak şunlar içindir; Fakirler, Düşkünler, Zekâtı toplayan memurlar, Kalpleri İslâm'a ısındırılmak istenenler, Hürriyetini satın almaya çalışan köleler, Borçlular, Allah yolunda cihad edenler ve yolda kalanlar. Allah; hakkiyle bilen, yegâne hüküm ve hikmet sahibidir.
- 61.** Münafıklardan kimileri de, peygamberi incitiyorlar. Ve: "O, her söyleneni dinleyen bir kulaktır" diyorlar.  
De ki: "O, sizin için bir hayır kulağıdır. Allah'a inanır, mü'minlere inanır ve O, sizden iman edenler için bir rahmettir." Allah'ın Resulünü incitenlere ise can yakıcı bir azap vardır.
- 62.** Münafıklar, gönlünüzü almak için size gelip, Allah'a yemin ederler. Halbuki inanmış olsalardı, Allah ve Resulünü hoşnut etmeleri daha uygun olurdu.
- 63.** Onlar, şu gerçeği halâ anlamadılar mı: Kim Allah'a ve Resulüne karşı yan çizerse, ona, içinde sürekli kalacağı cehennem ateşi vardır. İşte en büyük rezillik budur.
- 64.** Münafıklar, kendileri hakkında, kalplerinde olanı haber verecek bir surenin indirilmesinden çekiniyorlar.  
Onlara de ki: "Siz alay edin bakalım! Allah, çekindiğiniz şeyleri zaten ortaya çıkaracaktır."
- 65.** Habibim! Eğer onlara, seninle birlikte Tebük savaşına giderken niçin alay ettiklerini sorsan: "Biz, sadece lafa dalmış şakalaşıyorduk" derler.  
De ki: "Allah ile O'nun âyetleriyle ve O'nun Resulü ile mi alay ediyordunuz?"
- 66.** Ey Münafıklar! Hiç özür dilemeyin. Siz, iman ettikten sonra inkâr ettiniz. Sizden bir grubu bağışlasak bile, diğer bir grubu bile bile günah işledikleri için azap edeceğiz.
- 67.** Münafık erkekler ve münafık kadınlar birbirlerine benzerler: Kötülüğü öğütlerler, İyilikten vazgeçirmeye uğraşırlar ve Allah için yardımda çok cimridirler. Onlar, bu davranışlarıyla Allah'ı unuttular, Allah da onları unuttu. Şüphesiz münafıklar, yoldan çıkmış olanlardır.
- 68.** Allah, münafık erkeklerle münafık kadınları ve bütün kâfirleri, içinde sürekli kalacakları cehennem ateşi ile korkutmaktadır. Bu ateş, onlara yeter ve Allah, onlara lânet etmiştir. Onlar için, sürekli bir azap vardır.
- 69.** Ey münafıklar! Siz de, tıpkı sizden önceki kâfirlere benziyorsunuz. Halbuki onlar, sizden daha güçlü, mal ve evlatça sizden daha çoktu. Onlar, dünya malından kendi paylarına düşenle zevk sürdüler. Siz de onlar gibi, kendi payınıza düşenle zevk sürüyorsunuz. Tıpkı siz de, onlar gibi batağa saplanıyorsunuz. Ama onların tüm yaptıkları, dünya ve ahirette boşa gitmiştir. İşte bunlar, zarara uğrayan kimselerdir.
- 70.** Habibim! O münafıklara, kendilerinden önce geçen; Nuh, Ad, Semud kavimlerinin, İbrahim kavminin, Medyen halkının ve alt-üst olan kentlerin haberi gelmedi mi? Peygamberleri onlara apaçık mucizeler getirmişti. Fakat inanmadıkları için helâk

oldular. Demek ki Allah, onlara asla zulmetmedi. Bilakis onlar, kendi kendilerine zulmettiler.

71. Mü'min erkekler ve mü'min kadınlar, birbirlerinin dostları ve yardımcılarıdır. Bunlar; iyiliği emreder, kötülükten vazgeçirmeye çalışırlar. Namazı dosdoğru kılarlar, zekâtı verirler, Allah'a ve Resulüne itaat ederler. İşte bunlara, Allah merhamet edecektir. Şüphesiz Allah, mutlak üstün, yegâne hüküm ve hikmet sahibidir.
72. Allah, mü'min erkeklere ve mü'min kadınlara, içlerinden ırmaklar akan, içinde sürekli kalacakları Adn cennetlerini ve çok güzel meskenleri söz vermiştir. Allah'ın rızası ise, hepsinden büyüktür. İşte, en büyük mutluluk budur.
73. Ey Peygamber! Kâfirler ve münafıklarla savaş. Onlara karşı sert davran. Onların varacakları yer cehennemdir. Orası, ne kötü bir dönüş yeridir.
74. Resulüm! Münafıklar, sana kötü söz söylemediklerine dair, Allah'a yemin ediyorlar. Halbuki o küfür sözünü söylediler ve Müslüman olduktan sonra yine kâfir oldular. Başaramayacakları bir suikast girişiminde bulundular. Sırf Allah ve Resulü kendilerini lütfundan zengin kıldığı için öç almaya kalkıştılar. Eğer tevbe ederlerse kendileri için hayırlı olur. Şâyet yüz çevirirlerse, Allah onları, dünya ve ahirette can yakıcı bir azapla cezalandırır. Artık yeryüzünde onlar için, ne bir dost, ne de bir yardımcı vardır.
75. Münafıklardan kimisi de Allah'a şöyle söz vermişti: "Eğer bize lütuf ve kereminden mal verirse, mutlaka zekâtını vereceğiz. Muhakkak salihlerden olacağız".
76. Allah, münafıklara lütfundan mal verince de, onunla cimrilik edip, Allah'a itaatten yüz çevirdiler. Onlar, zaten sözlerinden dönen kimselerdir.
77. Nihâyet, Allah'a verdikleri sözü tutmamaları ve yalan söylemeleri sebebiyle Allah, kendi huzuruna çıkıncaya kadar, onların kalplerine ikiliği yerleştirdi.
78. Münafıklar, kendi içlerinde gizlediklerini ve gizli konuşmalarını Allah'ın bildiğini ve Allah'ın gayb âlemini çok iyi bilen olduğunu, halâ anlamadılar mı?
79. Sadakalar konusunda, gönülden veren mü'minleri çekiştiren ve güçlerinin yettiğinden başkasını bulamayanlarla alay edenler yok mu? İşte Allah, o ikiyüzlüleri maskaraya çevirecektir. Onlar için, can yakıcı bir azap vardır.
80. Habibim! Münafıklar için, Allah'tan bağışlanma dilesen de olur, dilemesen de fark etmez. Eğer yetmiş kere bağışlanma dilesen de Allah onları bağışlamayacaktır. Bu, onların Allah'ı ve Resulünü inkâr etmelerinden dolayı böyledir. Allah, yoldan çıkmış topluları, doğru yola ulaştırmaz.
81. Savaştan geri kalan münafıklar, Allah'ın Peygamberine muhalefet ederek, geride oturup kalmalarına sevindiler. Allah yolunda, malları ve canlarıyla savaşmayı çirkin gördüler ve: "Bu sıcakta savaşa çıkmayın" dediler. Habibim! Söyle o münafıklara: "Cehennem ateşi daha sıcaktır." Keşke anlasalardı!

- 82.** Artık münafıklar, yapmakta olduklarına ceza olarak, az gülüp çok ağlasınlar.
- 83.** Habibim! Eğer seni Allah, Tebük'ten, Medine'deki münafıklardan bir grubun yanına döndürür de, münafıklar seninle birlikte başka bir savaşa çıkmak için senden izin isterlerse, onlara şöyle de: "Bundan sonra benimle birlikte kesinlikle sefere çıkmayacaksınız ve benimle birlikte düşmanla savaşmayacaksınız. Çünkü daha önce, Tebük seferinde savaşa çıkmayıp, oturmayı istemiştiniz. O halde, şimdi de savaştan geriye kalan kadın ve çocuklarla birlikte oturun."
- 84.** Habibim! Münafıklardan ölen birinin üzerine asla cenaze namazı kılma. Kabri başında da durma. Çünkü onlar, Allah'ı ve Resulünü inkâr ettiler ve yoldan çıkmış olarak öldüler.
- 85.** Münafıkların malları ve çocukları, seni imrendirmesin. Allah bunlarla, dünya hayatında onlara azap etmeyi ve canlarının güçlüğüle kâfir olarak çıkmasını istiyor.
- 86.** "Allah'a iman edin ve O'nun Resülü ile birlikte savaşın" diye bir sure indirildiği zaman, içlerinden servet sahibi olanlar, senden izin istediler ve: "Bizi bırak, harbe gidemeyip oturanlarla birlikte kalalım" dediler.
- 87.** Onlar, savaştan geri kalanlarla birlikte olmaya razı oldular. Onların kalplerine mühür vurulmuştur. Bundan dolayı münafıklar, cihaddaki gayeyi, Resule uymadaki saadeti iyice anlamazlar.
- 88.** Fakat Peygamber ve onunla birlikte olan mü'minler; malları ve canlarıyla savaştılar. İşte bütün iyilikler onlarındır. Kurtuluşa erenler de onlardır.
- 89.** Allah onlar için, içlerinden ırmaklar akan, sürekli kalacakları cennetler hazırlamıştır. İşte en büyük saadet budur.
- 90.** Bedevilerden özür ileri sürenler, kendilerine izin verilsin diye geldiler. Allah'a ve Resulüne yalan söyleyenler de oturup kaldılar. Bunlardan inkâr edenlere, can yakıcı bir azap vardır.
- 91.** Allah'a ve Resulüne içten bağlı oldukları taktirde; zayıflara, hastalara, harcayacak bir şey bulamayanlara, savaşa katılmadıkları için bir günah yoktur. İyilik edenlerin aleyhine de bir yol yoktur. Allah, çok bağışlayan ve çok merhamet edendir.
- 92.** Kendilerine binek temini için sana geldiklerinde: "Sizi bindirecek bir şey bulamıyorum" dediğin zaman, bu uğurda sarf edecek bir şey bulamadıkları için, üzüntüden gözlerinden yaş döke döke geri dönenlere de bir sorumluluk yoktur.
- 93.** Sorumluluk, zengin oldukları halde, yurtlarında kalmak için senden izin isteyenlerdir. Geride kalanlarla olmak, onların hoşuna gidiyor. Allah, kalplerini mühürlediği için, başlarına geleceği de bilmiyorlar.
- 94.** Savaştan dönüp de yanlarına geldiğinizde, size özür beyan edeceklerdir. De ki: "Hiç özür dilemeyin. Size inanmıyoruz. Allah bize, sizin haberlerinizden birçok şey bildirdi. Bundan sonra Allah da, Peygamberi de yaptıklarınızı görecektir. Daha



sonra da, gizliyi ve açığı bilen Allah'ın huzuruna döndürüleceksiniz. O size, yaptıklarınızı haber verecektir.”

95. Yanlarına döndüğünüz zaman, kendilerini ayıplamamanız için, Allah'a yemin edeceklerdir. Onlardan yüz çevirin. Çünkü onlar pistir. Yaptıklarının cezası olarak da varacakları yer cehennemdir.
96. Kendilerinden hoşnut olmanız için, size yemin ederler. Fakat siz onlardan razı olsanız bile, Allah, asla o fâsıklar topluluğundan razı olmaz.
97. Bedeviler, inkâr ve ikiyüzlülük bakımından, şehirlilerden daha beterdir. Bununla beraber, Allah'ın Peygamberine indirdiği emir ve yasakları bilmemeye daha müsaittirler. Allah, herşeyi bilen, yegâne hüküm ve hikmet sahibidir.
98. Bedevilerden öyle kimseler de vardır ki, Allah yolunda harcadığını zarar sayar ve sizin başınıza belâlar gelmesini bekler. Kötü belâ, onların başına gelsin. Allah, çok iyi işiten ve herşeyi bilendir.
99. Bedevilerden öyle kimseler de vardır ki; Allah'a ve ahiret gününe inanır, harcadığını, Allah katında yakın dereceler kazanmaya ve peygamberin duasına vesile sayar. Biliniz ki bu, onlar için gerçek bir yakınlıktır. Allah, rahmetinin neticesi olarak onları cennetine koyacaktır. Şüphesiz Allah, çok bağışlayan ve çok merhamet edendir.
100. Muhacirler ve Ensardan; İslâm'a girmekte öne geçen, güzel amellerle onların izinden giden mü'minlerden Allah razı olmuş, onlar da Allah'tan hoşnut olmuşlardır. Allah onlara; içlerinden ırmaklar akan, orada ebedi kalacakları cennetler hazırlamıştır. İşte bu, en büyük bahtiyarlıktır.
101. Resulüm! Hem çevrenizdeki bedevilerden, hem de Medine halkından bir takım münafıklar var. Sen onları bilmezsin. Onları Biz biliriz. Onları, dünyada ve kabirde iki kere azâba uğratacağız. Sonra da kıyamette daha büyük bir azâba atılacaklardır.
102. Münafıklardan diğer bir kısmı da, günahlarını itiraf ettiler. Onlar, iyi bir işi, başka kötü bir işle karıştırmışlar. Belki Allah, onların tevbesini kabul eder. Çünkü Allah, çok bağışlayan ve çok merhamet edendir.
103. Habibim! Onların mallarından bir sadaka al ki; bununla; onları günahlardan temizlemiş, iyiliklerini bereketlendirmiş, mertebelerini yüceltmiş olursun. Onlara dua et. Çünkü senin duan, onlar için huzur kaynağıdır. Allah, çok iyi işiten ve herşeyi bilendir.
104. O tevbe edenler bilmiyorlar mı ki, kullarından tevbeyi kabul eden ve sadakaları alan ancak Allah'tır. Şüphesiz Allah, tevbeleri kabul edici ve çok merhametlidir.
105. De ki: “Ey tevbe edenler! Dilediğinizi yapın. Çünkü yaptıklarınızı; Allah, Resulü ve mü'minler görecektir. Sonra, gizliyi ve açığı bilen Allah'ın huzuruna döndürüleceksiniz. O da size, yapmakta olduklarınızı haber verecektir.”

- 106.** Savaştan geri kalan diğer bir kısım insanların durumu ise, Allah'ın hükmüne bırakılmıştır. Allah, bunları ya azâba uğratacak, ya da tevbelerin kabul edecektir. Allah, herşeyi bilen, yegâne hüküm ve hikmet sahibidir.
- 107.** Bir de; Müslümanlara zarar vermek, küfürlerini kuvvetlendirmek, mü'minlerin arasını açmak ve daha önce Allah'a ve Resulüne karşı savaş açmış olanların gelişini beklemek için mescit yapanlar var. Onlar: "İyilikten başka bir niyetimiz yoktu" diye yemin de edecekler. Fakat bunların kesinlikle yalancı olduklarına Allah şahittir.
- 108.** Habibim! Orada (Mescid-i Dırarda) hiçbir zaman namaza durma. İlk gününden beri temeli takva üzerine kurulan mescid (Kuba Mescidi), içinde namaz kılmana daha uygundur. Onda, temizlenmeyi seven kimseler vardır. Allah da temizlenenleri sever.
- 109.** O halde düşünün! Binasını Allah korkusu ve Allah rızası üzerine kuran mı hayırlıdır, yoksa binasını bir uçurumun kenarına kurup da, onunla birlikte cehennem ateşine yuvarlanan mı? Allah, zalimler topluluğunu doğru yola erdirmez.
- 110.** Yaptıkları bina, ölünceye kadar kalplerinde bir dert olarak kalacaktır. Allah; herşeyi bilen, yegâne hüküm ve hikmet sahibidir.
- 111.** Şüphesiz Allah, mü'minlerden, canlarını ve mallarını cennet karşılığı satın almıştır. Çünkü onlar; Allah yolunda savaşmışlar, öldürmüşler ve öldürülmüşler. Bu, Allah'ın; Tevrat'ta, İncil'de ve Kur'an'da verdiği gerçek bir sözüdür. Allah'tan daha çok, sözünü yerine getiren kim vardır? O halde, ey Mü'minler! Onunla yaptığınız bu alışverişinizden ötürü sevinin. Gerçekten bu, en büyük saadettir.
- 112.** Habibim! Tevbe edenler, ibadet edenler, hamd edenler, oruç tutanlar, rüku ve secde edenler, iyiliği emredip kötülükten vazgeçirmeye çalışanlar ve Allah'ın emrettiklerini yapanlar, nehyettiklerinden de sakınanlar var ya? İşte bu mü'minlere de cenneti müjdele.
- 113.** Müşriklerin cehennemlik oldukları mü'minlere açıkça belli olduktan sonra, bunlar akraba bile olsalar, artık peygamber ve mü'minlere, onlar için af dilemeleri doğru değildir.
- 114.** İbrahim'in, babası için bağışlanma dilemesi ise, sadece ona verdiği sözü yerine getirmesi içindir. Yoksa onun bir Allah düşmanı olduğu kendisine belli olunca, ondan uzak durmuştur. İbrahim, çok niyaz eden ve gerçekten sabırlı bir insandı.
- 115.** Allah, bir toplumu hidâyete ulaştırdıktan sonra, sakınmaları gereken şeyleri kendilerine açıklamadıkça, onların sapıklığına hüküm verecek değildir. Şüphesiz Allah, herşeyi hakkıyla bilir.
- 116.** Hiç şüphesiz, göklerin ve yerin mülkü yalnız Allah'ındır. O, hem diriltir, hem öldürür. Sizin için, Allah'tan başka dost ve yardımcı yoktur.

- 117.** Allah, Tebük'te savaşa katılmayanlara izin verdiği için Peygamberi affettiği gibi, güçlük zamanında içlerinden bir kısmının gönülleri eğilecek gibi olmuşken, Peygambere tabi olan muhacirlerle ensarı da tevbeye muvaffak kıldı ve tevbelerini kabul etti. Çünkü O, onlara karşı çok şefkâtlî ve çok merhametlidir.
- 118.** Allah, haklarında hüküm beklenen üç kişinin de (Ka'b ibni Malik, Hilâl ibni Ümeyye, Murare ibni Rebi) tevbesini kabul etti. Çünkü yeryüzü bütün genişliğine rağmen onlara dar gelmiş, kalpleri sıkıldıkça sıkılmış ve Allah'a sığınmaktan başka çare olmadığını anlamışlardı. Sonra, eski durumlarına dönmeleri için, Allah onların tevbesini kabul etti. Şüphesiz Allah, tevbeleri çok kabul eden ve çok merhametli olandır.
- 119.** Ey iman edenler! Allah'tan korkun ve doğrularla beraber olun.
- 120.** Medine halkı ve çevresinde bulunan Bedevilere; Allah'ın Resulünden geri kalmaları ve kendi canlarını onun canından daha çok sevmeleri yasaktır. Çünkü onlar için, Allah yolunda uğrayacakları; susuzluk, yorgunluk, açlık, düşmanlarını kızdıracak bir yere ayak basmak ve düşmana karşı bir başarı kazanmak güzel bir iş olarak yazılır. Allah, iyilik yapanların mükâfatını verir.
- 121.** Allah onları; az veya çok, kendisi için verdikleri her bağış ve onun yolunda geçtikleri her vadi için, yaptıklarının daha güzeliyle mükâfatlandıracaktır.
- 122.** Mü'minlerin hep birden savaşa katılmaları uygun olmaz. Onların her sınıfından, yalnız birer grup savaşa gitmeli. Kimi de; dini iyice öğrenmeleri ve toplumları savaştan dönüp kendilerine geldiklerinde uyarmaları için geride kalmalıdır. Umulur ki böylece, Allah'ın yasaklarından sakınmış olurlar.
- 123.** Ey iman edenler! Kâfirlerden, size yakın olanlarla savaşın. Onlar, savaş sırasında sizde bir sertlik hissetsinler. İyi bilin ki Allah, takva sahipleriyle beraberdir.
- 124.** Ne zaman Kur'an'dan bir sure indirilse, münafıklardan bir kısmı: "Bu sure, hanginizin imanını arttırdı" diyerek vahyi küçümser. Doğrusu inen sure, mü'minlerin imanını arttırır ve onlar Kur'an indikçe, birbirleriyle müjdeleşip, sevinç duyarlar.
- 125.** Fakat kalplerinde inanç problemi olanlara gelince, bu sureler onların küfürlerine küfür katar. Ve onlar, artık kâfir olarak ölürlər.
- 126.** Münafıklar, her yıl bir veya iki defa çeşitli belâlarla imtihan edildiklerini görmüyorlar mı? Buna rağmen yine de tevbe etmiyor ve ibret almıyorlar.
- 127.** Münafıkların aleyhlerinde bir sure indirildiğinde, birbirlerinin yüzüne bakarlar ve "Bizi bir kimse görüyor mu?" diye endişe ederler. Sonra da sıvışıp giderler. Anlamaz bir topluluk oldukları için, Allah da onların kalplerini haktan çevirmiştir.
- 128.** Ey insanlar! Size içinizden öyle bir peygamber geldi ki, sizin sıkıntıya uğramanız, O'na çok ağır gelir. Çünkü O, size çok düşkün, mü'minlere karşı çok şefkatli ve çok merhametlidir.

**129.** Habibim! Eğer sana iman etmekten yüz çevirirlerse.

De ki: “Allah bana yeter. Ondan başka ilâh yoktur. Ben, ancak O’na güvenip dayandım. Allah, Yüce Arşın sahibidir.”